

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 2009-2010

6 MEI 2010

Voorstel van resolutie teneinde het Internationaal Strafhof te steunen bij de Herzieningsconferentie van het Statuut van Rome (31 mei-11 juni 2010)

(Ingediend door de heer Alain Destexhe)

TOELICHTING

A. Inleiding

Het oprichtingsproces van het Internationaal Strafhof is in 1948 van start gegaan, toen de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties de VN-Commissie Internationaal Recht belast heeft met het onderzoek naar de opportuniteit en de mogelijkheid van de oprichting van een permanent Internationaal Strafhof om de daders van de meest ernstige misdrijven te berechten en te straffen. De idee van een Internationaal Strafhof is ook aanwezig in het Verdrag inzake de voorkoming en de bestraffing van genocide, dat op 9 december 1948 door de algemene Vergadering van de Verenigde Naties werd aangenomen. Het Verdrag bepaalt dat de personen die beschuldigd worden van genocide berecht zullen worden door een Internationaal Strafhof.

Na de vonnissen uitgesproken door het Nuremberg en het Tokyo Tribunaal hebben tal van schendingen van de mensenrechten plaatsgehad. De opstand veroorzaakt door de straffeloosheid die tal van daders van deze gruwelijke misdrijven genoten en nog genieten, heeft aanleiding gegeven tot een invloedrijke beweging van burgers die zich verenigd hebben rond de eis voor gerechtigheid, opdat alle daders zouden worden berecht en gestraft. Die eis werd overigens overgenomen in een ruimere context van strijd tegen de straffeloosheid.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2009-2010

6 MAI 2010

Proposition de résolution visant à soutenir la Cour pénale internationale lors de la Conférence de révision du Statut de Rome (31 mai-11 juin 2010)

(Déposée par M. Alain Destexhe)

DÉVELOPPEMENTS

A. Introduction

Le processus de création de la Cour pénale internationale (CPI) a commencé en 1948 lorsque l'Assemblée générale de l'ONU avait chargé la Commission de droit international de l'ONU d'examiner l'opportunité et la possibilité de la création d'une Cour pénale internationale permanente afin de juger et punir les responsables des crimes les plus graves. L'idée d'une Cour pénale internationale est présente également dans la Convention pour la prévention et la répression du crime de Génocide, adoptée le 9 décembre 1948 par l'Assemblée générale de l'ONU. La Convention prévoit que les personnes responsables du délit de génocide seront jugées par une Cour pénale internationale.

Après les jugements prononcés par les tribunaux de Nuremberg et de Tokyo, les violations des droits de l'homme ont été nombreuses. La révolte provoquée par l'impunité dont jouissaient et jouissent encore plusieurs responsables de ces crimes atroces, a donné lieu à un puissant mouvement de citoyens qui se sont regroupés autour de la revendication de justice, afin de juger et punir tous les responsables, revendication placée d'ailleurs dans un contexte plus large de lutte contre l'impunité.

Zodra het Statuut van Rome op 17 juli 1998 werd aangenomen door een internationale conferentie, moesten 60 Staten het ratificeren opdat het in werking kon treden. Dat quorum werd bereikt op 11 april 2002 en op 1 juli 2002 is het Statuut van het Internationaal Strafhof in werking getreden. Sedert 21 juli 2009 zijn 110 Staten partij bij het Statuut van Rome.

Het Hof is het eerste permanent internationaal orgaan, dat als opdracht heeft het veroordelen van de meest ernstige schendingen van de fundamentele mensenrechten. Het Internationaal Strafhof is complementair aan de nationale rechtbanken. Om evenwel te voorkomen dat de Staten die Partij zijn de daders van internationale misdrijven ongestraft laten, kent het Statuut van het Hof het Hof de bevoegdheid toe controle uit te oefenen op de activiteiten van de nationale rechtbanken indien :

— het proces dat door een nationale rechtbank werd aangevat tot doel had de van misdrijven van internationaal recht beschuldigde persoon te onttrekken aan elke strafrechtelijke aansprakelijkheid, met andere woorden, wanneer een nationale rechtbank probeert een straffeloosheid in rechte te bevestigen;

— het proces niet onpartijdig werd gevoerd.

Het Hof is dus bedoeld om de lacunes en de tekortkomingen van het internationaal recht en het intern recht te verhelpen. In de preambule van zijn Statuut wordt inzonderheid opgemerkt dat de oprichting ervan tot doel heeft paal en perk te stellen aan de straffeloosheid via de bestraffing van de daders van de ernstige schendingen van het internationaal recht. Het is een permanent orgaan, samengesteld uit onafhankelijke rechters van de Staten en belast met de toepassing van het internationaal recht. Zodoende beschikt het Hof over de noodzakelijke onafhankelijkheid en autonomie om zijn rechtsmacht ten volle uit te oefenen met betrekking tot de in zijn Statuut bepaalde misdrijven.

B. De materiële bevoegdheid van het Internationaal Strafhof

Het Hof heeft rechtsmacht met betrekking tot de volgende misdrijven :

— het misdrijf genocide, bepaald volgens de criteria vermeld door het Nuremberg Tribunaal en door het Verdrag van 1948;

— de misdrijven tegen de menselijkheid, zoals de gedwongen overbrenging van personen en marteling;

— de oorlogsmisdaden, zoals beschreven in het Verdrag van Genève van 1949;

Une fois le Statut de Rome adopté le 17 juillet 1998 par une conférence internationale, 60 États devaient le ratifier pour qu'il entre en vigueur. Ce quorum a été atteint le 11 avril 2002 et le 1^{er} juillet 2002 marque l'entrée en vigueur du Statut de la CPI. Depuis le 21 juillet 2009, 110 pays sont États parties au Statut de Rome.

La Cour constitue le premier organe international de nature permanent, dont le mandat consiste à juger les violations les plus graves des droits fondamentaux de la personne humaine. La Cour pénale internationale est un organe complémentaire des tribunaux nationaux. Mais afin d'éviter que les États parties laissent sans punir les responsables des crimes internationaux, le Statut de la Cour lui confère un pouvoir de contrôle sur l'action des tribunaux nationaux lorsque :

— le procès entamé par un tribunal national avait pour objectif de soustraire l'accusé de crimes de droit international de toute responsabilité pénale, c'est-à-dire, lorsqu'un tribunal national cherche à consacrer une impunité judiciaire;

— le procès n'avait pas été conduit avec impartialité.

La Cour est donc destinée à combler les lacunes et les insuffisances du droit international et du droit interne. Le Préambule de son Statut remarque particulièrement que sa création a pour objectif de mettre un point final à l'impunité à travers la punition des responsables des violations graves du droit international. Elle est un organe permanent, composé par des juges indépendants des États et chargé d'appliquer le droit international. Ainsi, la Cour dispose de l'indépendance et de l'autonomie nécessaire afin d'exercer pleinement sa juridiction sur les délits prévus par son Statut.

B. La Compétence matérielle de la CPI

La Cour est compétente en matière de :

— crime de génocide, défini suivant les critères énoncés par le tribunal de Nuremberg et par la Convention de 1948;

— crimes contre l'humanité qui comprennent la « disparition forcée des personnes » et l'emploi de la torture;

— crimes de guerre, dont les figures se trouvent décrites dans la Convention de Genève de 1949;

— het misdrijf agressie, volgens een definitie en de beschrijving van de voorwaarden waaronder het Hof zijn bevoegdheid zal uitoefenen;

Het Hof oefent zijn rechtsmacht uit over de misdrijven die begaan werden na de inwerkingtreding van het Statuut.

Een tijdelijke uitzondering kan de uitoefening van de rechtsmacht van het Hof inzake oorlogsmisdaden beperken (artikel 124). Bij de ratificatie van het Statuut kunnen de Staten verklaren dat ze gedurende een periode van zeven jaar de bevoegdheid van het Hof niet aanvaarden wanneer oorlogsmisdaden gepleegd werden door hun onderdanen of op hun grondgebied. Die verklaring sluit evenwel de rechtsmacht van het Hof niet uit in geval van misdaden tegen de menselijkheid of genocide; hoewel die misdaden moeilijker kunnen worden bewezen dan de oorlogsmisdaden, aangezien de drempel voor het plegen ervan hoger ligt.

C. De bevoegdheid *ratione personae* van het Internationaal Strafhof

Het basisbeginsel voor de uitoefening van de rechtsmacht van het Hof is het volgende: de strafrechtelijke aansprakelijkheid voor de internationaalrechtelijke misdrijven is altijd individueel. In die zin volgt het Statuut van het Hof het door het Nuremberg Tribunaal geformuleerde beginsel dat onlangs nog bevestigd werd door het Internationaal Tribunaal voor Ex-Joegoslavië (art 7) en dat voor Rwanda (art. 6). Die aansprakelijkheid geldt voor alle ernstige schendingen van het internationaal recht en de mensenrechten. De individuele aansprakelijkheid is nochtans strikt beperkt tot de natuurlijke personen.

Het Statuut vermeldt eveneens de verschillende gronden waarvoor de strafrechtelijke aansprakelijkheid van een persoon kan worden aangevoerd, namelijk:

— wanneer de handeling die een internationaal misdrijf uitmaakt, gepleegd werd met zijn medewerking;

— wanneer de persoon geprobeerd heeft een dergelijke handeling te verrichten;

— wanneer hij aangezet heeft tot het verrichten van een dergelijke handeling of meegewerkt heeft aan de planning ervan;

— wanneer de persoon medeplichtig was bij het plegen van het misdrijf of wanneer hij het plegen ervan heeft bevolen;

— wanneer de persoon niet al het mogelijke gedaan heeft om het plegen van de misdrijven te voorkomen.

— crimes d'agression, ce dernier étant soumis à une définition et à la description des conditions dans lesquelles la Cour exercera sa compétence;

La Cour exerce ses compétences sur les crimes commis après l'entrée en vigueur du Statut.

Une exception temporelle peut limiter l'exercice de la compétence de la Cour en matière des crimes de guerre (article 124). Au moment de la ratification du Statut, les États peuvent déclarer que la compétence de la Cour ne s'exercera pas lorsque des crimes de guerre sont commis par leurs nationaux ou sur leur territoire pour une période de sept ans. Cette déclaration n'exclut pourtant pas l'exercice de la compétence de la Cour dans le cas de crimes contre l'humanité ou de génocide; crimes qui sont pourtant plus difficile à prouver que les crimes de guerre, étant donné que la valeur de seuil pour leur commission est plus élevée.

C. La compétence personnelle de la CPI

Le principe de base de l'exercice de la compétence de la Cour est le suivant: la responsabilité pénale pour les crimes de droit international est toujours individuelle. Dans ce sens, le Statut de la Cour suit entièrement le principe formulé par le Tribunal de Nuremberg, récemment confirmé par les tribunaux internationaux pour l'Ex-Yougoslavie (art. 7) et pour le Rwanda (art. 6). Cette responsabilité s'étend à toutes les violations graves du droit international et des droits humains. La responsabilité individuelle est cependant strictement limitée aux personnes physiques.

Le Statut indique également les différentes formes dans lesquelles la responsabilité d'une personne peut être engagée sur le plan pénal. La personne peut être tenue responsable pénalement:

— lorsque l'acte qui constitue un crime international a été commis avec sa participation;

— si la personne a tenté de commettre un tel acte;

— si elle a incité à la réalisation d'un tel acte ou si la personne a participé à sa planification;

— si la personne a été complice dans l'exécution du crime ou si elle a ordonné son exécution;

— si la personne n'a pas tout fait afin d'empêcher la réalisation des actes criminels.

De strafrechtelijke aansprakelijkheid kan ook worden aangevoerd wanneer het misdrijf niet volledig werd gepleegd. Het feit dat het plegen van internationale misdrijven wordt gepland, is op zich een delinquent gedrag.

In artikel 28 van het Statuut van Rome wordt een bijzondere vorm van aansprakelijkheid gedefinieerd, namelijk de strafrechtelijke aansprakelijkheid van een militair bevelhebber of persoon die daadwerkelijk als militair bevelhebber optreedt, voor misdrijven begaan door strijdkrachten die onder zijn daadwerkelijk bevel of leiding stonden. Artikel 28 voorziet in de uitdrukkelijke verplichting van de meerderen om alle noodzakelijke en redelijke maatregelen te treffen die binnen hun macht liggen om het begaan van de misdrijven waarover het Hof rechtsmacht bezit te verhinderen of te bestraffen.

D. De toegangswegen tot het Internationaal Strafhof

Er zijn drie mogelijkheden waardoor het Hof zijn rechtsmacht kan uitoefenen.

— De eerste mogelijkheid betreft de Staat die Partij is. Deze Staat kan de Aanklager inlichtingen verschaffen over begane misdrijven en vragen dat de daders worden vervolgd;

— De tweede mogelijkheid is de VN-veiligheidsraad, die, net als de Staten die Partij zijn, de Aanklager inlichtingen kan verschaffen en vragen dat een onderzoek wordt geopend naar misdrijven die begaan werden op het grondgebied van een Staat die Partij is. Het Statuut van het Internationaal Strafhof bepaalt dat de Veiligheidsraad elk onderzoek of proces tegen de daders van misdaden tegen de menselijkheid voor twaalf maanden kan opschorten. Die opschorting kan geschieden indien de Veiligheidsraad, door het aannemen van een resolutie in het kader van hoofdstuk VII van het Handvest van de Verenigde Naties, beslist dat een onderzoek of een vervolging een bedreiging vormt voor de internationale inspanningen om de vrede en de veiligheid te herstellen in een bepaalde situatie.

— De derde mogelijkheid bestaat erin dat de Aanklager uit eigen initiatief beslist een strafrechtelijke procedure te openen op basis van inlichtingen over het bestaan van misdrijven waarover het Hof rechtsmacht bezit.

In al die procedures komt het de Aanklager toe de waarheid van de feiten vast te stellen, inzonderheid door inlichtingen te vragen aan de gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties, en, in beginsel, ook aan de slachtoffers.

De Aanklager is immers onafhankelijk en niet gebonden door de indiening of de verwijzing van situaties door de Staten, de Veiligheidsraad of om het even welke andere entiteit.

La responsabilité pénale peut être engagée même si l'acte criminel n'a pas été exécuté intégralement. Le fait de planifier la commission de crimes internationaux constitue *per se* un comportement délictueux.

Une forme spécifique de responsabilité est définie à l'article 28 du Statut de Rome, à savoir la responsabilité pénale d'un chef militaire ou une personne faisant effectivement fonction de chef militaire des crimes commis par des forces placées sous son commandement et son contrôle effectif. L'article 28 prévoit le devoir explicite des supérieurs de prendre toutes les mesures nécessaires et raisonnables qui étaient en son pouvoir pour empêcher ou réprimer l'exécution des crimes relevant de la compétence de la Cour.

D. Les voies d'accès à la CPI

Trois voies possibles sont ouvertes afin que la Cour exerce sa compétence.

— La première voie concerne l'État partie. Celui-ci peut remettre au Procureur des informations relatives à des crimes commis et demander que des poursuites soient engagées contre les responsables;

— La deuxième voie est celle du Conseil de sécurité de l'ONU qui peut, à l'égal des États parties, remettre au procureur des informations et demander l'ouverture des investigations sur des crimes commis sur le territoire d'un État partie. Il faut rappeler que le statut de la CPI prévoit que le Conseil de sécurité a le pouvoir de suspendre pour douze mois toute action d'investigation ou le procès contre les responsables des crimes contre l'humanité. Cette suspension peut s'effectuer au cas où le Conseil de sécurité décide, par l'adoption d'une résolution dans le cadre du chapitre VII de la Charte des Nations unies, qu'une investigation ou poursuite représente une menace aux efforts internationaux pour restaurer la paix et la sécurité dans une situation particulière.

— La troisième voie se présente lorsque le Procureur décide de sa propre initiative d'ouvrir une procédure criminelle sur base d'informations relatives à l'existence de crimes tombant sous la compétence de la Cour.

Dans toutes ces procédures, c'est au Procureur que revient le pouvoir de vérifier la véracité des faits, en demandant notamment des renseignements aux organisations gouvernementales et non gouvernementales, y compris, en principe, aux victimes.

Le Procureur est en effet indépendant et pas lié par le saisi ou le renvoi de situations par les États, le Conseil de sécurité ou n'importe quelle autre entité.

E. De Herzieningsconferentie (van 31 mei tot 11 juni 2010 in Kampala)

Overeenkomstig de artikelen 121 en 123 van het Statuut van Rome zal de Herzieningsconferentie de Staten die Partij zijn voor het eerst de mogelijkheid bieden om wijzigingen aan het Statuut te bespreken en aan te nemen. Die Conferentie heeft plaats in Kampala, van 31 mei tot 11 juni.

Ten eerste, overeenkomstig resolutie ICC-ASP/1 Res. 1 en resolutie F van de Slotakte van de Conferentie van Rome, zal in de Herzieningsconferentie de mogelijkheid worden onderzocht om een bepaling inzake het misdrijf agressie op te nemen in het Statuut van Rome. Ontwerpen van bepalingen inzake het misdrijf agressie werden uitgewerkt door de speciale werkgroep terzake, die zijn werkzaamheden in februari 2009 beëindigd heeft.

Ten tweede, de Herzieningsconferentie zal de overgangsbepaling van artikel 124 van het Statuut onderzoeken met betrekking tot de uitgestelde aanvaarding, door een Staat, van de rechtsmacht van het Hof inzake oorlogsmisdaden.

Ten derde, de Herzieningsconferentie kan overgaan tot het onderzoek van andere wijzigingen van het Statuut van Rome. Een eerste bespreking heeft plaats gehad in november 2009, op de achtste zitting van de Vergadering van de Staten die Partij zijn, teneinde een consensus over en een goede voorbereiding van de Conferentie te bevorderen. In dat verband werd een door België ingediend voorstel over de uniformisering van de lijst van verboden wapens in geval van interne en internationale gewapende conflicten goedgekeurd door een ruime meerderheid van de Staten die Partij zijn. Dat voorstel zal in Kampala worden besproken in het kader van artikel 8 betreffende de oorlogsmisdaden.

Ten vierde, de Vergadering van de Staten die Partij zijn, heeft in haar resolutie ICC-ASP/7/Res. 3 aanbevolen dat de Herzieningsconferentie, naast het onderzoek van de wijzigingen, ook de evaluatie van het internationaal strafrechtstelsel in 2010 mogelijk zou maken, gelet op de noodzaak om ook rekening te houden met de aspecten die betrekking hebben op de universaliteit, de toepassing en de lessen die getrokken zijn, teneinde de werkzaamheden van het Hof te verbeteren.

Deze eerste Herzieningsconferentie is dus een belangrijke stap voor het Internationaal Strafhof. Voor de Staten is het een unieke gelegenheid om na te denken over de verwezenlijkingen van het Hof sedert de inwerkingtreding van het Statuut en hun engagement voor de strijd tegen de straffeloosheid van de ergste misdrijven tegen de internationale gemeenschap opnieuw te bevestigen.

E. La Conférence de révision (du 31 mai au 11 juin 2010 à Kampala)

Conformément aux articles 121 et 123 du Statut de Rome, la Conférence de révision sera pour les États parties la première occasion d'examiner et d'adopter des amendements au Statut. Elle se tiendra du 31 mai au 11 juin 2010 à Kampala.

Premièrement, conformément à la résolution ICC-ASP/1/Res.1 et à la résolution F de l'Acte final de la Conférence de Rome, la Conférence de révision examinera la possibilité d'inclure une disposition sur le crime d'agression dans le Statut de Rome. Des projets de disposition sur le crime d'agression ont été élaborés par le Groupe de travail spécial sur le crime d'agression, lequel a achevé ses travaux en février 2009.

Deuxièmement, la Conférence de révision examinera la disposition transitoire de l'article 124 du Statut relative à l'acceptation différée de la juridiction de la Cour par un État pour les crimes de guerre.

Troisièmement, la Conférence de révision pourra procéder à l'examen d'autres amendements du Statut de Rome. Une première discussion a eu lieu en novembre 2009 lors de la huitième session de l'Assemblée des États parties, en vue de favoriser le consensus et la bonne préparation de la Conférence. À ce sujet il est important de noter qu'une proposition soumise par la Belgique sur l'uniformisation de la liste d'armes interdites en cas de conflits armés internes et internationaux a été largement approuvée par les États parties. Cette proposition sera débattue à Kampala dans le cadre de l'article 8 relatif aux crimes de guerre.

Quatrièmement, je voudrais rappeler que l'Assemblée des États parties a recommandé dans sa résolution ICC-ASP/7/Res.3 que la Conférence de révision permette, outre l'examen des amendements, d'évaluer l'état de la justice pénale internationale en 2010, en tenant compte de la nécessité d'inclure les aspects relatifs à l'universalité, l'application et les enseignements tirés, en vue d'améliorer le travail de la Cour.

Cette première Conférence de révision représente donc une étape importante pour la CPI. Pour les États, elle est une occasion unique de réfléchir aux réalisations de la Cour depuis l'entrée en vigueur du Statut, et de réaffirmer leur engagement envers la lutte contre l'impunité pour les crimes les plus graves qui touchent la communauté internationale.

De Herzieningsconferentie zal openstaan voor deelname van de civiele maatschappij, met inbegrip van de niet-gouvernementele organisaties en de vertegenwoordigers van de slachtofferorganisaties.

*
* *

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

De Senaat,

A. Eraan herinnerend dat de daders van oorlogsmisdaden met toepassing van het Verdrag van Genève van 1949 op basis van de universele rechtsmacht altijd vervolgd kunnen worden door de nationale rechtbanken;

B. Eraan herinnerend dat de Staten verplicht zijn de daders van deze misdaden te vervolgen;

C. Eraan herinnerend dat het Internationaal Strafhof slechts een complementaire bevoegdheid heeft ten opzichte van de Staten;

D. Gelet op het door België ingediende voorstel over de uniformisering van de lijst van verboden wapens in geval van interne en internationale gewapende conflicten.

Vraagt de regering :

1. te ijveren voor de universaliteit van het Internationaal Strafhof en de Staten die het Statuut niet hebben geratificeerd te overtuigen dit zo spoedig mogelijk te doen;

2. ervoor te zorgen dat de Staten die Partij zijn, hun voorbehoud opgeven en hun intern recht aanpassen aan het Statuut van het Internationaal Strafhof;

3. het Internationaal Strafhof politiek en financieel te steunen om de efficiëntie ervan te verbeteren en er voor te zorgen dat de processen tijdig worden afgerond;

4. de internationale campagnes te steunen die gericht zijn op de universele toetreding tot het Statuut van Rome en de toepassing ervan in het interne recht;

5. erop te wijzen dat de beslissingen van het Internationaal Strafhof slechts uitvoerbaar zijn als de Staten meewerken aan de toepassing ervan;

6. te ijveren voor de naleving van resolutie 1593 waarmee de Veiligheidsraad de situatie in Darfoer sedert 1 juli 2002 heeft overgedragen aan de Aanklager van het Internationale Strafhof;

La Conférence de révision sera ouverte à la participation de la société civile, y compris des organisations non gouvernementales et des représentants des organisations de victimes.

Alain DESTEXHE.

*
* *

PROPOSITION DE RÉOLUTION

Le Sénat,

A. Rappelant que les responsables des crimes de guerre peuvent être toujours poursuivis auprès des tribunaux nationaux en application de la Convention de Genève de 1949 sur la base de la compétence universelle;

B. Rappelant que les États ont l'obligation de poursuivre les auteurs de ces crimes;

C. Rappelant que la CPI n'a qu'une compétence subsidiaire par rapport aux États;

D. Considérant la proposition soumise par la Belgique sur l'uniformisation de la liste d'armes interdites en cas de conflits armés internes et internationaux.

Demande au gouvernement :

1. d'œuvrer à l'universalité de la CPI et convaincre les pays qui n'ont pas ratifié le Statut de le faire le plus rapidement possible;

2. d'œuvrer à ce que les États parties lèvent leurs réserves et adaptent leur droit interne au Statut de la CPI;

3. de soutenir politiquement et financièrement la CPI pour améliorer l'efficacité et l'efficacé de la Cour, et notamment, qu'elle conduise les procès à leur terme;

4. de soutenir les campagnes internationales visant à assurer l'adhésion universelle et la mise en œuvre dans le droit interne du statut de Rome;

5. de rappeler que les décisions de la CPI n'ont de force exécutoire que pour autant que les États concourent à leur mise en œuvre;

6. d'œuvrer au respect de la résolution 1593 par laquelle le Conseil de sécurité a déferé au Procureur de la Cour pénale internationale la situation au Darfour depuis le 1^{er} juillet 2002;

7. er voor te zorgen dat de aanhoudingsbevelen snel worden uitgevoerd;

8. er samen met het Spaans voorzitterschap van de Europese Unie voor te zorgen dat de EU ambitieuze gemeenschappelijke standpunten verdedigt en op het hoogst mogelijke niveau wordt vertegenwoordigd.

16 maart 2010.

7. d'œuvrer pour que tous les mandats d'arrêt soient rapidement exécutés;

8. de travailler avec la Présidence espagnole de l'Union européenne pour que l'UE défende des positions communes ambitieuses et soit représentée au plus haut niveau possible.

16 mars 2010.

Alain DESTEXHE.